

Universitätsbibliothek Paderborn

Meditationes De Præcipvis Fidei Nostræ Mysteriis

Vitæ ac Passionis D.N. Iesv Christi; Et B.V. Mariæ; Sanctorumq[ue] et
Euangeliorum occurrentium Cum Orationis Mentalis circa eadem praxi In
sex partes tributæ

Qvae Meditationes Complectitvr circa omnia Christi Domini Acta, ab eius
Baptismo ad finem vsque Prædictionis, Doctrinam, Miracula, Parabolas

Puente, Luis de la

Coloniae, 1612

10. De zelo quo Christus ementes & vendentes è templo eiecit.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-54633](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-54633)

MEDITATIO X.

CHRISTVS DOMINVS
 noster negotiatores è templo
 expellit.

PVNCTVM I.

ASCENDENS IESVS Hierosolymam,
 a inuenit in tēplo vendentes boues, *a Ioan. 2. 13.*
 & oues, & columbas, & numula-

rios sedentes: Et, cum fecisset quasi
 flagellum de funiculis, omnes eie-
 cit de templo: oues quoque & boues, & numu-
 larium effudit as, & mensas subuertit. Et his
 qui columbas vendebant, dixit: auferte ista
 hinc, & nolite facere domum Patris mei domum
 negotiationis.

PRIMUM perpendam insignem zelum, quo
 Christus tenebatur paternæ gloriæ, & purita-
 tis templi eius. zelus enim est ardens quoddā
 desiderium amouendi, vel impediendi, quid-
 quid rei amatæ aduersatur, eò quòd sit contra
 eius voluntatē, honorē, aut cōmodum. Et quò
 amor est maior, eò & zelus maior est; & ma-
 ior porrò tristitia de iniuria vel damno ama-
 ti, maiorque ad eius remedium impetus.

ET quoniam Christus patrem suum, & eius
 Ecclesiā immensè amabat, ardentissimo quo-
 que zelo tenebatur eorum, quæ ad illos specta-
 bant. Ex quo processit vt flagellum acciperet,

III. Part. Medit.

I

& eos

I.
 S. Thom. 2.
 2. q. 18. a. 4.

b *Psal. 68.*
ro.

& eos ex templo eiiceret, qui illud prophabant, vt notauit Sanctus Ioannes illud Dauidis allegans: b *Zelus domus tuæ comedit me.* quibus verbis zeli illius magnitudinem significat in duobus. *Primum*, quòd fuerit instar ignis consumentis, qui nò solùm cor eius torquebat; sed & facultates & honorem, gaudium & vitam ipsam consumpsit, omnia dissoluens, donec nudum, inhonoratum, desertum ac mortuum illum in cruce reliquit, vt patris sui eiusque domus honorem tueretur. *Secundum*, quòd zelus hic totum ipsum in se transtulit & transformauit eo modo, quo qui sumit cibum, illum in se conuertit: sic enim zelus ipsum Christum comedisse intelligendus est, totus enim ipse omnes eius cogitationes, verba & opera in zelum erant conuersa, vt zelus ipsum moueret, & vrgeret ad omnia, quæ boni nostri intuitu dicebat & faciebat. & in hodiernum diem zelus iste Christum comedit: Nam (vt Meditat. II. 4. parte dicemus) zelus in causa est, cur se ipsum cibum faciat, quem comedant fideles. O dulcissime Redemptor, gratias tibi ago pro illo zelo, quem de domo patris tui, quæ est Ecclesia, & de anima mea, quæ etiam eius est domus, habuisti. Remove ab ea quicquid tibi displicet, & consume igne tuo, quicquid illam turbat. Da etiam mihi zelum tuum simile, vt honorem tuum, etiam cum mei honoris iactura, propugnem: felicissimus enim ero, si zelus iste me consumpsit, sicut te comedit.

DEINDE

DEINDE, perpendam Christi Domini, quæ ex hoc zelo nascebatur, fortitudinē, qua tantæ hominum frequentia se se opposuit cum periculo, ne omnes in ipsum consurgerent. Amor enim diuinus humanum omnem timorem expellit, *b quia fortis est vt mors dilectio, dura sicut infernus amulatio.* & cum opus est, flagellum facit, quo castigat negligentes; & à Dei domo auertit quidquid in eius vergit detrimentum. Et eadem etiam causa Deus ipse (vt ait Scriptura) *c quem diligit, corripit; & quasi pater in filio sibi cõplacet,* quò eius auferat imperfectiones. O dulcissime Saluator, qui eodem zelo, quo flagellum accipis ad domum patris tui purgandam; permittis hostibus tuis, flagello castigare corpus tuū, vt tuorum flagellorum penā pro illorum peccatis satisfacias; eodem quæso zelo me indue, vt carnem meam pro eius culpis castigem, & magna fortitudine alienas impedire contendam. Ne quæso *d auferatur* pius zelus tuus à me, cum peccauero; malo enim vt filius castigari, quam in mea libertate viuens, vt extraneus haberi.

b Can. 3.6.

c Prou. 3.12.

Heb. 12.6.

d Ezech. 16.

42.

PUNCTVM II.

PETENTIBVS Iudæis à Christo signū aliquod siue miraculū, vt crederent, & approbarēt, quod faciebat, respōdit: *a Soluite templū hoc & in tribus diebus excitabo illud. Ille autē dicebat de tēplo corporis sui, b in quo*

a Ioan. 2.19

b Coll. 2.3.9

sunt omnes thesauri sapientiae, & scientia absconditi, & in ipso inhabitat omnis plenitudo diuinitatis corporaliter propter vnionem hypostaticam. Circa hoc Considerandum, quale hoc sit signum? quæ miracula in se includat? quæ sint eius significata & effectus.

I.

PRIMUM, duo hic signa complexus est Christus, alterum Passionis, alterum RESURRECTIONIS suæ. Primum est quod permitteret ipse, excellens ad eò templum flagellis, spinis & clauis destrui, dum crucifixum, luxatum & mortuum reliquerunt. Secundum, quod propria virtute resurrecturus, corpusque suum gloriosiori, quam prius habuisset, vitæ restitutus esset. Eadem signa etiam aliàs eisdem Iudæis dederat: c Generatio (inquit) mala & adultera signum querit, & signum non dabitur ei, nisi signum Iona propheta: Sicut enim Iona in mare proiectus, quo nauem à naufragio liberaret fuit in ventre ceti tribus diebus, & tribus noctibus, & postea tamen viuus exiit: sic filius hominis proiicietur in turbaculum mare tribulationum & à morte, in inferno deuoratus, erit in corde terra tribus diebus & tribus noctibus, tertio tamen viuus triumphator, & glorificatus resurget.

cMatth. 12
39.

VTRUMQUE hoc signum fuit prodigiosum. Magnum enim fuit prodigium, quod CHRISTVS DEVS & homo glorificatus habens animam, corpus tamen haberet mortale

tale: & dissoluta animæ cum corpore vni-
tione occidi se permitteret. Quod miracu-
lum indicium fuit infinitæ ipsius charitatis
& misericordiæ, quæ hostibus suis, potesta-
tem fecit, corporis sui templum dissoluen-
di; vt sic illorum animarum templum repa-
raret, easque Dei viui templa efficeret. Imò
etiam omnipotentia ipsius fuit signum, quam
ostendit, dum horrendos aded cruciatus &
contemptus, prodigiosâ quadam patien-
tiâ & mansuetudine vsque ad mortem in cru-
ce tolerauit. In ipsa quoque morte omni-
potentiam suam prodit, vt qui morte sua de
ipsamet morte & inferno triumphauit; non
solum in se ipso, sed in suis etiam Electis;
quos ab eius tyrannide eripuit, & ex ventre
Ceti, à quo fuerant deuorati, exemit. Et ita
glorificatus, multis spoliis, & innumeris
animabus, quas è Lybbo eduxit, resurre-
xit.

H I s signis effecit vt homines in ipsum
crederent eum, diligerent & ei obedirent:
quamobrem idem Dominus dixit: *d Et ego, d Ioan. 12.*
si exaltatus fuero à terra, omnia traham ad me 32.
ipsum, idque non flagellis ex funiculis con-
fectis, & seueritate pœnarum; sed e in funi- e Osee 11. 4.
culis Adam traham eos in vinculis Charitatis,
& multis beneficiis adhibitis. Gratias tibi,
Redemptor dulcissime, ob aded nouum &
inuitatum signum, tibi quidem valde carum,
mihî verò vilissimum, & periucundum.
Ego miser ille sum, qui templum tuum, quod

est anima mea, peccatis meis destruo: quod tamen tu tribus diebus reedificare potes, me in primo gratiâ tuâ viuificando; in secundo perseverantiâ me perficiendo: & ad gloriæ tuæ participationem, in tertio resuscitando. Repara igitur illud Domine propter tuæ Passionis merita; meque ad tuum obsequium, trahe funiculis tot beneficiorum, quæ in me contulisti: vt spiritu renouatus ad te in coelo fruendum citiùs perueniam.

PUNCTVM III.

CONSIDERANDVM tertio, Christum Dominum secundo, circa suam Passionis tempus, negotiantes è templo eiecisse mensasque numulariorum, & Cathedras vendentium columbas euertisse ac dixisse a scriptum est: *Domus mea, domus orationis vocabitur omnibus gentibus, vos autem fecistis illam speluncam latronum, & non sinebat vt quisquam transferret vas pro templum.*

a Matt. 21.

12.

b Marc. 11.

15.

a Luc. 19. 45

a Isai. 56. 1.

a Hier. 7. 11.

1.

CIRCA hoc factum cum præcedentibus comparatum, est perpendendum, quod primo illo CHRISTVS verbo & flagello ex funiculis confecto negotiantes eiecit è templo. Secundo autem verbis, & magnis miraculis editis, relinquendo flagella pro dorso suo. Vt sic nos doceat duplicem modum, quo spiritus solet, spirituale templum purificare; peccatis scilicet, & beneficiis: primo vsus, est in legibus veteri

veter

veteri, quæ erat lex timoris; Secundò vtitur in noua quæ est amoris. Quod si neuter proficiat, tandem destruetur templum, sicut contigit Hierosolymitano, adhibito vltimo æternæ damnationis supplicio. Deinde, in primo illo dixit: *Nolite facere domum Patris mei domum negotiationis*, significans, templum non esse domum negotiationis profanæ, sed diuinæ; ac proinde non esse ad illud veniendum causâ negotiandi cum hominibus, sed cum Deo; *vt c negotium proprium*, *ci. Thef. 4.* quod nostram salutem concernit, *peragamus*, sacrificiis & orationibus, ad felicem expeditionem, adhibitis. Secundò, *non sinebat vt quisquam transferret vas per templum* & seuerius illos reprehendit, dicens: *vos autem fecistis illam speluncam latronum*. nobis significans, huiusmodi emptionis & venditionis negotiationibus facilè misceri furta, fraudes, iniustitias, & interdum etiam simonias. 1. Timoth. 6. 10. *Radix enim omnium malorum est cupiditas* quæ eò usque peruenit, vt etiam Spiritum sanctum eiusque gratias ac dona per columbas expressa, vendere audeat. O Saluator mundi, Ioan. 1. 32. Matth. 3. 16. *Super quem descendit Spiritus sanctus quasi columba de cælo*, quem tuis discipulis *fratruam ignem communicasti*: purga me à meis cupiditatibus igne *f Ato. 2. 3.* *tui amoris, vt g sanctitudinem & columbæ puritatem quæ domum tuam decet*, consequi possim in omnia sæcula. Amen. *g Psal 92. 5.*

II.

h *Mat. 6. 6.*i *1. Tim. 2.*
8.*D. Amb. li.*
6. de sacris
*cap. 3.**Chryf. hom.*
79. ad pop.
Hil. can. 5.
in Matth.

Ex hoc ulterius perpendam, qua ratione anima mea & templum & domus orationis esse debeat, in quam ingredi debeam, & h *Patrem cœlestem in abscondito orare, qui videt in abscondito cordis mei, & reddet mihi.* Et quoniam non vocatur domus orationis locus, in quo semel atque iterum oratur; sed qui Oratorium est, & ad orationem solum dedicatus: tale debet esse cor meum, ut huius exercitii assiduitati magno fervore consecretur. Quocumque itaque iuero (ut sancti loquuntur) mecum arripiam oratorium meum, ut impleam quod Apostolus monet, *i Volo viros orare in omni loco, levant es puras manus, sine ira & disceptatione.* Hinc fit ut anima mea sit domus orationis, & esse debeat humilitatis, obedientiæ, patientiæ, & aliarum virtutum. Omnes enim (ut in huius libri Introductione dictum est) in Orationis domo inveniuntur, eam committentes, & excellentes suos actus, cum ea exercentes. ac propterea non debet esse prophætiæ negotiationis domus, nec latronum hospitium, hoc est, vitiorum & terrenarum curarum, quæ turbant & deprædantur deuotionem, ipsamque orationem è propria domo exturbant. Ex quo intelligam, animam meam, ut digna sit orationis domus, debere has tres conditiones præcipuè habere; ut sit munda, quieta, & ornata. Munda à culpis, quæ mordent; Quieta à passionibus, quæ eam turbant; Ornata denique virtutum actibus, quibus fouetur. Tunc enim ait sanctus Augustinus.

Ipsa

Ipsa munditia cordis sui delectabit te, & faciet te orare. si autem immunda sit turbata, & incomposita, cum illam ingredi volueris, exhibis statim, & orationem relinques. sicut qui Ecclesiam ingreditur oraturus, in qua strepitus & clamores sint, exit statim; quia non potest, vt cuperet, orare. O Saluator mi, sancto zelo tuo te arma, flagellum in manu tua accipe, & ingressus templum hoc, eijce ex eo, quicquid tibi displicet, nec patiaris quidque per illud transire, quod turbet. Purga hanc latronum speluncam, vt ex nunc sit domus Orationis, Angelorum hospicium, & pacis habitatio, in qua tu mareas in æternum. Amen.

Conc. 2. in Psal. 33. Psal. 100. 2. in id. perambulabam in innocentia cordis mei in medio domus mea.

MEDITATIO XI.

DE SERMONE IN MONTE, & de octo beatitudinibus.

V IDENS autem Iesus turbas, ascendit in montem: & cum sedisset, accesserunt ad eum discipuli eius, b & eleuatis oculis in eos aperiens os suum docebat eos dicēs: Beati pauperes spiritu &c.

a Mat. 5. 1.

b Luc. 6. 20

Circa hoc adeo magnificum exordium considerari potest mysterium loci, in quo sermo habetur, qui est mons altus; sessio autem ipsius Magi-